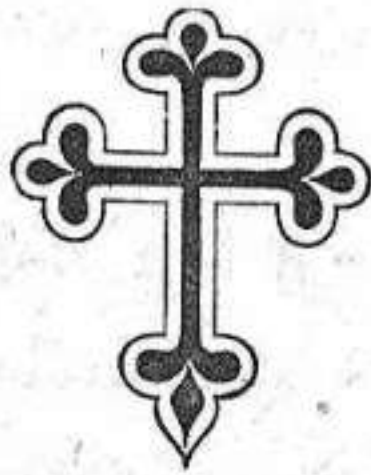

BOLETIN

OFICIAL

DEL

OBISPADO DE LEÓN

SUMARIO.—Santa Pastoral Visita.—S. Cong. de Ritos: Collectae pro re gravi.—Edicto del Provisorato.—Edicto para la conmutación de rentas de una Capellanía de Villalpando —Collationes morales.—Cánones del «Codex iuris canonici»: De ecclesiarum rectoribus; De laicis; De fidelium associationibus in genere; De fidelium associationibus in specie; De tertiis ordinibus saecularibus; De confraternitatibus et piis unionibus; De archiconfraternitatibus et primariis unionibus; De Sacramentis; De Baptismo; De ministro baptismi; De subiecto baptismi. —Suscripciones.—Necrología.—Bibliografía.

Santa Pastoral Visita

Ayer 29, a las cinco de la mañana, salió con dirección a la estación de Matallana, nuestro Ilmo. y Rvdmo. señor Obispo, para en el tren trasladarse a la de Valle de las Casas, y de aquí dirigirse al Arciprestazgo de Almanza, con el fin de practicar en él la Santa Pastoral Visita, y a continuación en el de Valdavia.

Acompañan a S. S. Ilma. su Secretario de Visita, M. I. Sr. Lic. D. Miguel Alvarez Alonso, su Capellán-

Mayordomo, Sr. Lic. D. José Alonso Rodríguez, Canónigo y Beneficiado respectivamente de la S. I. Catedral, y un Rvdo. P. Capuchino.

Feliz viaje deseamos a tan celoso Prelado y que su apostólica labor se vea coronada con abundante fruto espiritual en las parroquias visitadas.

El Rvdmo. Prelado ha encomendado el gobierno de la Diócesis, durante la ausencia al M. I. Sr. Dr. D. Raimundo Victorero y Bada, Deán de la S. I. Catedral.

De Collecta “Pro re gravi”, imperata

Evulgato Decreto Sacrorum Rituum Congregationis, diei 23 decembris 1914, de collecta imperata ab Ordinario *pro re gravi*, nuper in Dioecesi Laudensi quaedam dubia exorta, ab hodierno ipsius Dioecesis caeremoniarum magistro, de mandato sui Rmi. Episcopi, eidem Sacrae Congregationi, pro opportuna solutione, proposita sunt; nempe:

I. An in festis duplicibus I et II classis, Collecta *pro re gravi* dicenda sit sub unica conclusione cum Missae Oratione?

II. An in Missa concessa de Sacratissimo Corde Jesu, prima sexta feria cuiusvis mensis, in qua Missa dicitur unica Oratio, recitanda sit collecta imperata *pro re gravi*? Et quatenus affirmative, an etiam sub unica conclusione?

III. An quoties in Missa diei facienda sit aliqua commemoratio, Collecta *pro re gravi* adjungi debeat Orationi Missae sub unica conclusione; an potius dicenda sit post ultimam commemorationem?

Et Sacra eadem Congregatio, exquisito specialis Commissionis suffragio, propositis dubiis ita rescribendum censuit:

Ad I. *Negative.*

Ad II. *Affirmative* ad primam partem, *negative*, ad secundam.

Ad III. Quoad primam partem *negative*, et provisum est in praecedentibus, quoad secundam *affirmative.*

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 16 februarii 1918.

† A. Card. Vico, Ep. Portuen, et S. Rufinae

S. R. C. Pro-Praefectus.

L. ✠ S.

Alexander Verde, Secretarius.

Provisorato y Vicaría general del Obispado

EDICTO

Por el presente se cita, llama y emplaza a don Clemente Peláez de la Peña, vecino que fué de Villanueva de Muñeca, y hoy ausente en ignorado paradero para que en el término de diez días a contar desde el siguiente al de la publicación del presente en el BOLETIN OFICIAL DEL OBISPADO, comparezca a otorgar el oportuno consentimiento a su hija Ana Peláez Martínez, para el matrimonio que tiene concertado con Tomás de Prado Serrano, vecino de Villanueva de Muñeca, bajo apercibimiento de que transcurrido dicho plazo sin verificarlo se procederá a lo que hubiere lugar en derecho.

Dado en León a veinticuatro de Abril de mil novecientos diez y ocho.—Dr. Ricardo Canseco.—Por mandado de Su Sría., Lic. Sabas M. Granizo.

Nos el Dr. Don Celedonio Pereda,

Canónigo de la S. I. Catedral de León, y Delegado general de Capellanías del Obispado para la instrucción de expedientes sobre conmutación y redención de Capellanías familiares y otras fundaciones análogas, por nombramiento del Ilmo. Sr. Obispo de la Diócesis, Dr. D. José Alvarez Miranda.

Hacemos saber: Que en cumplimiento de lo dispuesto en el Convenio últimamente celebrado con la Santa Sede y publicado como ley del Estado por Real decreto de 24 de Junio de 1867, sobre el arreglo definitivo de las Cape-

llanías colativas de sangre y otras fundaciones piadosas de la propia índole, y principalmente en la parte a que se refieren sus artículos 12 y 13 y los 34 y 35 de la instrucción acordada entre el M. R. Nuncio Apostólico y el Excmo. Sr. Ministro de Gracia Justicia, para llevarle a debida ejecución, esta delegación está instruyendo el oportuno expediente promovido por don Emeterio Panero, vecino de Gordoncillo, para la conmutación de rentas de la Capellanía que en la iglesia parroquial de Santa María la antigua de la villa de Villalpando, fundaron don Gregorio Panero y doña Josefa Martínez, su mujer, vacante por defunción de don Isidoro Panero, su último poseedor.

Por tanto, en virtud de este edicto, se cita, llama y emplaza a los encargados del patronato activo, a los interesados en el pasivo y en general a todos los que se crean con derecho a los bienes que constituyen la enunciada Capellanía para que en el término de treinta días contados desde esta fecha comparezcan en dicho expediente a exponer el que creyeren convenirles, bajo apercibimiento de que pasado este plazo, se procederá, sin su audiencia, a determinar lo que corresponda, parándoles el perjuicio que hubiere lugar. Y para que surta los efectos consiguientes, por acuerdo de esta misma fecha, hemos resuelto librar el presente, que se fijará en las puertas principales de la citada iglesia y se insertará en los *Boletines Eclesiástico del Obispado y Oficial de la provincia de Zamora*.

Dado en León a 11 de Abril de 1918.—Dr. Celedonio Pereda.

Collationes Morales pro Mense Majii

1.^a

Obligationes clericorum exponantur de quibus sermo habetur in canonibus sub numeris 133-134-135-136 contentis.

2.^a

Quae de clericorum obligationibus in canonibus sub numeris 137-138 et 139 inveniuntur—dillucidentur.

Collatio 2.^a

Prohibitiones quae pro clericis habentur in canonibus sub n.º 140-141 et 142 in propatulo ponantur.

Quaestio Lithurgica

Quid de obligatione applicandi Missam pro populo in festis suppressis tenendum nec non de applicatione secundae Misae in casu binationis.

Cánones del "Codex Iuris Canonici,"

Caput XI.

De ecclesiarum rectoribus

CAN. 479

§ 1. Nomine rectorum ecclesiarum hic veniunt sacerdotes, quibus cura demandatur alicuius ecclesiae, quae nec paroecialis sit nec capitularis, nec adnexa domui communitatis religiosae, quae in eadem officia celebret.

§ 2. De cappellano religiosarum, sodalium virorum religionis laicalis, confraternitatis vel alius legitimae associationis, servantur particularium canonum praescripta

CAN. 480.

§ 1. Ecclesiarum rectores libere nominantur ab Ordinario loci, salvo iure eligendi aut praesentandi, si cui legitime competat; quo in casu Ordinarii est rectorem approbare.

§ 2. Licet ecclesia pertineat ad aliquam religionem exemptam, rector tamen a Superiore nominatus debet ab Ordinario loci approbari.

§ 3. Si ecclesia coniuncta sit cum Seminario aliove collegio quod a clericis regitur, Superior Seminarii vel collegii est simul ecclesiae rector, nisi aliter loci Ordinarius constituerit.

CAN. 481.

In ecclesia sibi commissa rector functiones paroeciales peragere nequit.

CAN. 482

Ecclesiae rector potest divina officia etiam sollemnia ibidem celebrare, salvis legitimis foundationis legibus et dummodo non noceant ministerio paroeciali; in dubio autem utrum huiusmodi detrimentum contingat, necne, Ordinarii loci est rem dirimere et opportunas normas praescribere ad illud evitandum.

CAN. 483

Si ecclesia, Ordinarii loci iudicio, ita a paroeciali distet ut paroeciani non sine gravi incommodo possint paroecialem ecclesiam adire ibique divinis officiis interesse:

1.º Loci Ordinarius, gravibus quoque statutis poenis, potest rectori praecipere ut horis populo commodioribus officia celebret, fidelibus dies festos ac ieiunia denuntiet et catechetica instructionem et Evangelii explanationem tradat;

2.º Parochus potest ex eadem sanctissimum Sacramentum, inibi ad normam can. 1265 forte asservatum, pro infirmis desumere.

CAN. 484

§ 1. Sine rectoris vel alius legitimi Superioris licentia saltem praesumpta, nemini licet in ecclesia Missam celebrare, Sacramenta ministrare aliasve functiones sacras peragere; haec vero licentia dari vel negari debet ad normam iuris.

§ 2. Quod attinet ad conciones in ecclesia habendas, serventur praescripta can. 1337-1342.

CAN. 485

Rector ecclesiae, sub auctoritate Ordinarii loci servatisque legitimis statutis ac quaesitis iuribus, debet curare seu advigilare ut divina officia ad sacrorum canonum praescripta ordinate in ecclesia celebrentur, onera fideliter adimpleantur, bona rite administrentur, sacrae suppellectilis atque aedium sacrarum conservationi et decori prospiciatur, et ne quidpiam fiat quod sanctitati loci ac reverentiae domo Dei debitae quoquo modo repugnet

CAN. 486.

Rectorem ecclesiae, etsi ab aliis electum aut praesentatum, Ordinarius loci remove ad nutum potest ex qualibet iusta causa; quod si rector fuerit religiosus, servetur, circa eius remotionem, praescriptum can. 454, § 5.

PARS TERTIA

De Laicis

CAN. 682.

Laici ius habent recipiendi a clero, ad normam ecclesiasticae disciplinae, spiritualia bona et potissimum adiumenta ad salutem necessaria.

CAN. 683

Non licet laicis habitum clericalem deferre, nisi agatur vel de Seminariorum alumni aliisque adspirantibus ad

ordines de quibus in can. 972. § 2, vel de laicis, servitio ecclesiae legitime addictis, dum intra eandem ecclesiam sunt aut extra ipsam in aliquo ministerio ecclesiastico partem habent.

TITULUS XVIII.

De fidelium associationibus in genere.

CAN. 684

Fideles laude digni sunt, si sua dent nomina associationibus ab Ecclesia erectis vel saltem commendatis; caveant autem ab associationibus secretis, damnatis, seditiosis, suspectis aut quae studeant sese a legitima Ecclesiae vigilantia subducere.

CAN. 685

Associationes distinctae a religionibus vel societatibus de quibus in can. 487-681, ab Ecclesia constitui possunt vel ad perfectiorem vitam christianam inter socios promovendam, vel ad aliqua pietatis aut caritatis opera exercenda, vel denique ad incrementum publici cultus.

CAN. 686

§ 1. Nulla in Ecclesia recognoscitur associatio quae a legitima auctoritate ecclesiastica erecta vel saltem approbata non fuerit.

§ 2. Associationes erigere vel approbare pertinet, praeter Romanum Pontificem, ad loci Ordinarium, exceptis illis quarum instituendarum ius, apostolico ex privilegio, aliis reservatum est.

§ 3. Licet privilegium concessum probetur, semper tamen, nisi aliud in ipso privilegio cautum sit, requiritur ad validitatem erectionis consensus Ordinarii loci scripto datus; consensus tamen ab Ordinario praestitus pro erectione domus religiosae valet etiam pro erigenda in eadem domo vel ecclesia ei adnexa associatione, quae

non sit constituta ad modum organici corporis et illius religionis sit propria.

§ 4. Vicarius Generalis ex solo mandato generali, et Vicarius Capitularis nequeunt associationes erigere aut consensum praebere pro earum erectione aut aggregatione.

§ 5. Erectionis litterae ab iis qui ex privilegio apostolico associationem erigunt, gratis concedantur, sola excepta taxa pro expensis necessariis.

CAN. 687.

Ad normam can. 100, tunc tantum fidelium associationes iuridicam in Ecclesia personam acquirunt, cum a legitimo Superiore ecclesiastico formale obtinuerunt erectionis decretum.

CAN. 688.

Associatio titulum seu nomen ne assumat quod levitatem aut absonam novitatem sapiat, vel speciem devotionis a Sede Apostolica non probatam exprimat.

CAN. 689.

§ 1. Quaelibet associatio sua statuta habeat, a Sede Apostolica vel ab Ordinario loci examinata et approbata.

§ 2. Statuta quae non sint confirmata a Sede Apostolica, moderationi et correctioni Ordinarii loci semper subiecta manent.

CAN. 690.

§ 1. Omnes associationes, etiam ab Apostolica Sede erectae, nisi speciale obstet privilegium, iurisdictioni subsunt et vigilantiae Ordinarii loci, qui ad normas sacrorum canonum eas invisendi ius habet et munus.

§ 2. Associationes tamen, quae vi privilegii apostolici a religiosis exemptis in suis ecclesiis institutae sunt,

Ordinariis locorum fas non est visitare quod attinet ad aequae internam disciplinam seu spiritualem associationis directionem spectant.

CAN. 691.

§ 1. Associatio legitime erecta, nisi aliud expresse cautum sit, bona temporalia possidere et administrare potest sub auctoritate Ordinarii loci, cui rationem administrationis saltem quotannis reddere debet, ad normam can. 1525, minime vero parochi, licet in eius territorio erecta sit, nisi aliud Ordinarius ipse statuerit.

§ 2. Potest, ad normam statutorum, oblationes recipere, et receptas erogare ad pios ipsius associationis usus, salva semper offerentium voluntate.

§ 3. Nulli associationi eleemosynas colligere licet, nisi id aut statuta permittant, aut necessitas postulet, et loci Ordinarii consensus accedat ac servetur forma ab eodem praescripta.

§ 4. Ad eleemosynas extra territorium colligendas uniuscuiusque Ordinarii venia, scripto data, requiritur.

§ 5. Oblationum quoque ac eleemosynarum fidelis erogationis rationem associatio reddat Ordinario loci

CAN. 692.

Ad fruendum associationis iuribus, privilegiis, indulgentiis, aliisque gratiis spiritualibus, necesse est et sufficit ut quis in eam valide receptus sit, secundum propriae associationis statuta et ab ea legitime non expulsus.

CAN. 693.

§ 1. Aetholici et damnatae sectae adscripti aut censura notorie irretiti et in genere publici peccatores valide recipi nequeunt.

§ 2. Eadem persona potest adscribi pluribus associationibus, salvo praescripto can. 705.

§ 3. Absentes ne adscribantur associationibus ad mo-

dum organici corporis constitutis; praesentes autem, non-nisi scientes ac volentes adscribi possunt.

§ 4. Salvo praescripto can. 704, religiosi possunt piis associationibus nomen dare, exceptis iis quarum leges Superiorum iudicio, cum observantia regulae et constitutionum conciliari nequeant.

CAN. 694.

§ 1. Receptio fiat ad normam iuris ac statutorum uniuscuiusque associationis.

§ 2. Ut autem de receptione constet, inscriptio in albo associationis fieri omnino debet; imo haec inscriptio, si associatio in personam moralem erecta fuerit, est ad validitatem necessaria.

CAN. 695.

Occasione receptionis in associationem nihil directe vel indirecte exigatur, praeter id quod in statutis legitime approbatis designatum sit, aut ab Ordinario loci, ratione specialium circumstantiarum, expresse permissum in associationis favorem.

CAN. 696.

§ 1. Nemo, legitime adscriptus, ab associatione dimitatur, nisi iusta de causa ad normam statutorum.

§ 2. Qui in casum inciderint, de quo in can. 693, § 1, expungantur, praemissa monitione, servatis propriis statutis et salvo iure recursus ad Ordinarium.

§ 3. Etiam si in statutis nihil expresse caveatur, etiam loci Ordinarius quod ad omnes associationes, et Superior religiosus quod ad associationes ex apostolico indulto a religiosis erectas attinet, possunt socios dimittere.

CAN. 697

§ 1. Associationes legitime erectae ius habent, ad normam statutorum et sacrorum canonum, celebrandi omnia, edendi peculiare normas quae ipsum sodalitium

respiciant, eligendi administratores bonorum, officiales et ministros, firmiter praescripto can. 715.

§ 2. In iis quae convocationem ad comitia et electiones respiciunt, serventur ius commune, quod prostat in can. 161-182 et statuta iuri communi non contraria.

CAN. 698

§ 1. Nisi privilegium apostolicum aliud expresse caveat, nominatio moderatoris et cappellani pertinet ad loci Ordinarium in associationibus ab ipso vel ab Apostolica Sede erectis aut approbatis, et in associationibus a religiosis vi apostolici privilegii erectis extra proprias ecclesias; in associationibus vero erectis a religiosis in propriis ecclesiis requiritur tantum Ordinarii loci consensus, si a Superiore moderator et cappellanus e clero saeculari eligantur.

§ 2. Moderator et cappellanus possunt, durante munere, benedicere associationis habitum seu insignia, scapularia, etc., eaque adscribendis imponere; quod vero ad conciones attinet, serventur praescripta can. 1337-1342.

§ 3. Moderatorem et cappellanium revocare ex iusta causa possunt qui illos nominaverunt eorumque successores vel Superiores.

§ 4. Idem potest esse moderator et cappellanus.

CAN. 699

§ 1. Ob graves causas et salvo iure recursus ad Apostolicam Sedem, potest loci Ordinarius suppressere non solum associationem a se vel a decessoribus suis erectam, sed etiam associationem ex apostolico indulto a religiosis erectam de consensu Ordinarii loci.

§ 2. Associationes vero ab ipsa Apostolica Sede erectae non nisi ab eadem suppressi possunt.

TITULUS XIX.

De fidelium associationibus in specie

CAN. 700.

Triplex distinguitur in Ecclesia associationum species: *tertii Ordines saeculares, confraternitates, piae uniones.*

CAN. 701.

§ 1. Inter pias laicorum associationes, ordo praecedentiae est qui sequitur, firmo praescripto can. 106, nn. 5, 6:

- 1.° Tertii Ordines;
- 2.° Archiconfraternitates;
- 3.° Confraternitates;
- 4.° Piae uniones primariae;
- 5.° Aliae piae uniones.

§ 2. Confraternitas sanctissimi Sacramenti, si agatur de processione in qua defertur sanctissimum Sacramentum, praecedit ipsis archiconfraternitatibus.

§ 3. Omnes autem tunc solummodo ius praecedentiae habent, cum collegialiter incedunt sub propria cruce vel vexillo et cum habitu seu insignibus associationis.

Caput. I.

De tertiis Ordinibus saecularibus

CAN. 702.

§ 1. Tertiarii saeculares sunt qui in saeculo, sub moderatione alicuius Ordinis, secundum eiusdem spiritum, ad christianam perfectionem contendere nituntur, modo saeculari vitae consentaneo, secundum regulas ab Apostolica Sede pro ipsis approbatas.

§ 2. Si tertius saecularis Ordo in plures associationes dividatur, harum quaelibet legitime constituta dicitur *sodalitas tertiariorum.*

CAN 703.

§ 1. Firmo privilegio nonnullis Ordinibus concessa, nulla religio potest tertium Ordinem sibi adiungere.

§ 2. Dato etiam apostolico privilegio, Superiores religiosi possunt quidem personas particulares tertio Ordini adscribere, sed nequeunt sodalitates tertiariorum valide erigere sine consensu Ordinarii loci, ad normam can. 686. § 3.

§ 3. Nec sodalitatibus a se erectis possunt concedere usum particularium vestium, in publicis sacris functionibus deferendarum, sine speciali eiusdem Ordinarii licentia.

CAN. 704.

§ 1. Qui vota nuncupavit vel in perpetuum vel ad tempus in aliqua religione, nequit simul ad ullam tertium Ordinem pertinere, etsi eidem antea fuerit adscriptus.

§ 2. Si solutus a votis ad saeculum redierit, antiqua adscriptio reviviscit.

CAN. 705.

Nulla tertiariorum sodalitas, sine apostolico indulto, adscribere potest sodales alius tertii Ordinis in eodem remanentes; singulis tamen sodalibus licet iusta de causa transire sive ad alium tertium Ordinem, sive ab alia ad aliam sodalitates eiusdem tertii Ordinis.

CAN. 706.

Publicis processionibus, funeribus aliisque ecclesiasticis functionibus tertiarium possunt, sed non tenentur collegialiter interesse; at si intersint, cum suis insignibus sub cruce propria incedant necesse est.

Caput. II.

De confraternitatibus et piis unionibus.

CAN. 707.

§ 1. Associationes fidelium quae ad exercitium alicuius operis pietatis aut caritatis erectae sunt, nomine *venium piarum unionum*; quae, si ad modum organici corporis sin constitutae, *sodalitia* audiunt.

§ 2. Sodalitia vero in incrementum quoque publici cultus erecta, speciali nomine *confraternitates* appellantur.

CAN. 708.

Confraternitates nonnisi per formale erectionis decretum constitui possunt; pro piis autem unionibus sufficit Ordinarii approbatio, qua obtenta, ipsae, licet morales personae non sint, capaces tamen sunt obtinendi gratias spirituales ac praesertim indulgentias.

CAN. 709.

§ 1. Confratres nequeunt sacris functionibus operam praestare, nisi confraternitatis habitum seu insignia deferant.

§ 2. Mulieres confraternitatibus adscribi tantum possunt ad lucrandas indulgentias et gratias spirituales confratribus concessas.

CAN. 710.

Titulus seu nomen confraternitatis vel piae unionis desumatur vel a Dei attributis, vel a christianae religionis mysteriis, vel a festis Domini et Beatae Virginis Mariae, vel a Sanctis, vel a pio opere ipsius sodaliti.

CAN. 711.

§ 1. Plures confraternitates vel piae uniones eiusdem tituli ac instituti, nisi id eis specialiter concessum sit aut iure cautum, ne erigantur neve approbentur in eodem

loco; si vero agatur de magnis civitatibus, id licet, dummodo inter ipsas intercedat conveniens, iudicio Ordinarii loci, distantia.

§ 2. Curent locorum Ordinarii ut in qualibet parocchia instituantur confraternitates sanctissimi Sacramenti, ac doctrinae christianae; quae, legitimae erectae, ipso iure aggregatae sunt eisdem Archiconfraternitatibus in Urbe a Cardinali Urbis Vicario erectis.

CAN. 712.

§ 1. Confraternitates vel piaee uniones ne erigantur, nisi in ecclesia aut oratorio publico vel saltem semi-publico.

§ 2. Ne instituantur, sine Capituli consensu, in ecclesia cathedrali aut collegiali.

§ 3. In ecclesiis vel oratoriis religiosarum Ordinarius loci permittere potest erectionem associationis mulierum tantum, aut piaee unionis quae non nisi preceationibus incumbat et gratiarum dumtaxat spiritualium communicatione gaudeat.

CAN. 713.

§ 1. Religiosi cum confraternitatibus piisve unionibus a se erectis possunt et debent communicare omnes et solas gratias spirituales, quae in facultatibus a Sede Apostolica receptis specificè et nominatim communicabiles declarentur, eaeque in actu erectionis manifestandae sunt singulis, servato praescripto can. 919.

§ 2. Confraternitatibus, ab iisdem erectis, non licet vestem propriam seu insignia, quae in publicis processionibus aliisque sacris functionibus deferenda sunt, assumere sine speciali Ordinarii loci licentia.

CAN. 714.

Confraternitas proprium habitum vel insignia, sine licentia Ordinarii loci, ne dimittat neve immutet.

CAN. 715.

§ 1. Comitibus confraternitatum, etsi in regularium ecclesiis et oratoriis celebrandis, per se vel per delegatum praeesse sine iure tamen suffragii, dignos et idoneos officiales et ministros electos confirmare, indignos vel non idoneos respuere aut removere, statuta aliasve normas nisi a Sede Apostolica approbatae fuerint, corrigere et approbare, pertinet ad loci Ordinarium

§ 2. De comitiorum extraordinariorum celebratione confraternitas Ordinarium loci eiusve delegatum tempestive praemoneat; secus Ordinario ius est comitia impediendi vel eorum decreta penitus infirmandi.

CAN. 716.

§ 1. Confraternitates et piae uniones, in propriis ecclesiis erectae, functiones non paroeciales, servatis servandis, independenter a parocho exercere possunt, dummodo ministerio paroeciali in paroeciali ecclesia non noceant.

§ 2. Idem servetur etiam in casu quo paroecia erecta sit in ipsa confraternitatis ecclesia.

§ 3. In dubio utrum functiones confraternitatis vel piae unionis noceant, necne, ministerio paroeciali, ad Ordinarium loci spectat ius decidendi, itemque statuendi practicas normas servandas.

CAN. 717.

§ 1. Si in ecclesiis non suis erectae sint, proprias functiones ecclesiasticas in sacello tantum vel altari, in quo sunt erectae peragere possunt ad normam can 716 et peculiarium statutorum.

§ 2. Patrimonium confraternitatis et piae unionis, quae erecta sit in ecclesia non sua, aut cuius ecclesia sit simul ecclesia paroecialis, debet esse separatum a bonis fabricae vel communitatis.

CAN. 718.

Confraternitates processionibus consuetis et aliis, quas Ordinarius loci indixerit, tenentur collegialiter cum propriis insignibus et sub proprio vexillo interesse, nisi Ordinarius aliud praescripserit.

CAN. 719.

§ De Ordinarii loci consensu confraternitas vel pia unio de alia ad aliam sedem transferri potest, nisi iure aut statutis a Sede Apostolica probatis translatio prohibeatur.

§ 2. Quoties agatur de transferenda confraternitate vel pia unione alicui religioni reservata, Superioris consensus est requirendus.

Caput. III.

De archiconfraternitatibus et primariis unionibus.

CAN. 720.

Sodalitia quae iure pollent alias eiusdem speciei associationes sibi aggregandi, *archisodalitia*, vel *archiconfraternitates*, vel piae uniones, congregationes, societates *primariae* appellantur.

CAN. 721.

§ 1. Nulla associatio potest sine apostolico indulto alias sibi valide aggregare

§ 2. Archiconfraternitas vel primaria unio eas tantum potest confraternitates vel pias uniones sibi aggregare, quae sint eiusdem tituli ac finis, nisi indultum apostolicum aliud ferat.

CAN. 722.

§ 1. Per aggregationem communicantur omnes indulgentiae, privilegia et aliae gratiae spirituales communicabiles quae associationi aggreganti directe et nominatim a

Sede Apostolica concessae fuerint vel in posterum concedantur, nisi aliud in indulto apostolico caveatur.

§ 2. Ex hac communicatione nullum ius associatio aggregans acquirit supra aggregatam.

CAN. 723.

Ad aggregationis validitatem requiritur ut:

- 1.º Associatio iam fuerit canonice erecta nec alii archiconfraternitati vel primariae unioni aggregata;
- 2.º Fiat de consensu Ordinarii loci scriptis dato una cum eius literis testimoniis;
- 3.º Indulgentiae, privilegia et aliae gratiae spirituales quae per aggregationem communicantur, enumerentur in elencho, ab Ordinario loci in quo archiconfraternitas sita est, recognito et societati aggregatae tradendo;
- 4.º Aggregatio fiat formula in statutis praescripta et in perpetuum;
- 5.º Litterae aggregationis expediantur gratis omnino et nulla prorsus mercede etiam sponte oblata, exceptis necessariis expensis.

CAN. 724.

Archiconfraternitas vel primaria unio de alia ad aliam sedem non nisi ab Apostolica Sede transferri potest.

CAN. 725.

Titulus *archisodalitii* vel *archiconfraternitatis* vel *unionis primariae*, etiam honoris tantum causa, potest associationi ab una Sede Apostolica concedi.

PARS PRIMA

De Sacramentis

CAN. 731.

§ 1. Cum omnia Sacramenta Novae Legis, a Christo Domino Nostro instituta, sint praecipua sanctificationis et salutis media, summa in iis opportune riteque administrandis ac suscipiendis diligentia et reverentia adhibenda est.

§ 2. Vetitum est Sacramenta Ecclesiae ministrare haereticis aut schismaticis, etiam bona fide errantibus eaque petentibus, nisi prius, erroribus reiectis, Ecclesiae reconciliati fuerint.

CAN. 732.

§ 1. Sacramenta baptismi, confirmationis et ordinis, quae characterem imprimunt, iterari nequeunt.

§ 2. Si vero prudens dubium existat num revera vel num valide collata fuerint, sub conditione iterum conferantur.

CAN. 733.

§ 1. In Sacramentis conficiendis, administrandis ac suscipiendis accurate serventur ritus et caeremoniae quae in libris ritualibus ab Ecclesia probatis praecipiuntur.

§ 2. Unusquisque autem ritum suum sequatur, salvo praescripto can. 851, § 1, 866.

CAN. 734.

§ 1. Sacra olea quae quibusdam Sacramentis administrandis inserviunt, debent esse ab Episcopo benedicta feria V in Coena Domini proxime superiore; neque adhibeantur vetera, nisi necessitas urgeat.

§ 2. Mox deficienti oleo benedicto aliud oleum de olivis non benedictum adiiciatur, etiam iterato, minore tamen copia.

CAN. 735.

Parochus olea sacra a suo Ordinario petere debet et in ecclesia in tuta ac decenti custodia sub clavi diligenter asservare; nec ea domi retineat, nisi propter necessitatem aliamve rationabilem causam accedente Ordinarii licentia.

CAN. 736.

Pro administratione Sacramentorum minister nihil quavis de causa vel occasione sive directe sive indirecte exigat aut petat, praeter oblationes de quibus in can. 1507, § 1.

TITULUS I.

De baptismo.

CAN. 737.

§ 1. Baptismus, Sacramentorum ianua ac fundamentum, omnibus in re vel saltem in voto necessarius ad salutem, valide non confertur, nisi per abluionem aquae verae et naturalis cum praescripta verborum forma.

§ 2. Cum ministratur servatis omnibus ritibus et caeremoniis quae in ritualibus libris praecipiuntur, appellatur *sollemnis*; secus, *non sollemnis* seu *privatus*.

Caput I

De ministro baptismi.

CAN. 738.

§ 1. Minister ordinarius baptismi sollemnis est sacerdos; sed eius collatio reservatur parochi vel alii sacerdoti de eiusdem parochi vel Ordinarii loci licentia, quae in casu necessitatis legitime praesumitur.

§ 2. Etiam peregrinus a parochi proprio in sua paroecia sollemniter baptizetur, si id facile et sine mora fieri potest; secus peregrinum quilibet parochus in suo territorio potest solemniter baptizare.

CAN. 739.

In alieno territorio nemini licet, sine debita licentia, baptismum sollemnem conferre ne sui quidem loci incolis.

CAN. 740.

Ubi paroeciae aut quasi-paroeciae nondum sunt constitutae, statutorum peculiarium et receptarum consuetudinum ratio habenda est, ut constet cuinam sacerdoti, praeter Ordinarium, in universo territorio vel in eius parte eius parte ius insit baptizandi.

CAN. 741

Extraordinarius baptismi sollemnis minister est diaconus; qui tamen sua potestate ne utatur sine loci Ordinarii vel parochi licentia, iusta de causa concedenda, quae, ubi necessitas urgeat, legitime praesumitur.

CAN. 742.

§ 1. Baptismus non sollemnis, de quo in can. 759, § 1, potest a quovis ministrari, servata debita materia, forma et intentione; quatenus vero fieri potest, adhibeantur duo testes vel saltem unus, quibus baptismi collatio probari possit.

§ 2. Si tamen adsit sacerdos, diacono praeferatur, diaconus subdiacono, clericus laico et vir feminae, nisi pudoris gratia deceat feminam potius quam virum baptizare, vel nisi femina noverit melius formam et modum baptizandi.

§ 3. Patri aut matri suam prolem baptizare non licet, praeterquam in mortis periculo, quando alius praesto non est, qui baptizet.

CAN. 743.

Curet parochus ut fideles, praesertim obstetrices, medici et chirurgi, rectum baptizandi modum pro casu necessitatis probe ediscant.

CAN. 744

Adulorum baptismus, ubi commodi fieri possit, ad loci Ordinarium deferatur, ut, si voluerit, ab eo vel ab eius delegato sollemnius conferatur.

Caput II

De baptismi subiecto

CAN. 745

§ 1. Subiectum capax baptismi est omnis et solus homo viator, nondum baptizatus.

§ 2. Cum agitur de baptismo:

1.º Parvulorum seu infantium nomine veniunt, ad

normam can. 88, § 3, qui nondum rationis usum adepti sunt, eisdemque accedunt amentes ab infantia, in quavis aetate constituti;

2.° Adulti autem censentur, qui rationis usu fruuntur; idque satis est ut suo quisque animi motu baptismum petat et ad illum admittatur.

CAN. 746

§ 1. Nemo in utero matris clausus baptizetur, donec probabilis spes sit ut rite editus baptizari possit.

§ 2. Si infans caput emiserit et periculum mortis immineat, baptizetur in capite; nec postea, si vivus evaserit, est iterum sub conditione baptizandus.

§ 3. Si aliud membrum emiserit, in illo, si periculum immineat, baptizetur sub conditione; at tunc, si natus vixerit, est rursus sub conditione baptizandus.

§ 4. Si mater praegnans mortua fuerit, fetus ab iis ad quos spectat extractus, si certo vivat, baptizetur absolute; si dubie, sub conditione.

§ 5. Fetus, in utero baptizatus, post ortum denuo sub conditione baptizari debet.

CAN. 747

Curandum ut omnes fetus abortivi, quovis tempore editi, si certo vivant, baptizentur absolute; si dubie sub conditione.

CAN. 748

Monstra et ostenta semper baptizentur saltem sub conditione; in dubio autem unusve an plures sint homines, unus absolute baptizetur, ceteri sub conditione.

CAN. 749

Infantes expositi et inventi nisi, re diligenter investigata, de eorum baptismo constet, sub conditione baptizentur.

CAN. 750

§ 1. Infans infidelium, etiam invitis parentibus, licite baptizatur, cum in eo versatur vitae discrimine, ut prudenter praevideatur moriturus, antequam usum rationis attingat.

§ 2. Extra mortis periculum, dummodo catholicae eius educationi cautum sit, licite baptizatur:

1.° Si parentes vel tutores, aut saltem unus eorum, consentiant;

2.° Si parentes, idest pater, mater, avus, avia, vel tutores desint, aut ius in eum amiserint, vel illud exercere nullo pacto queant.

CAN. 751

Circa baptismum infantium duorum haereticorum aut schismaticorum, aut duorum catholicorum qui in apostasiam vel haeresim vel schisma prolapsi sint, generatim serventur normae in superiore canone constitutae.

CAN. 752

§ 1. Adultus, nisi sciens et volens probeque instructus, ne baptizetur; insuper ad monendus ut de peccatis suis doleat.

§ 2. In mortis autem periculo, si nequeat in praecipuis fidei mysteriis diligentius instrui, satis est, ad baptismum conferendum, ut aliquo modo ostendat se eisdem assentire serioque promittat se christianae religionis mandata servaturum.

§ 3. Quod si baptismum ne petere quidem queat, sed vel antea vel in praesenti statu manifestaverit aliquo probabili modo intentionem illum suscipiendi, baptizandus est sub conditione; si deinde convaluerit et dubium de valore baptismi collati permaneat: sub conditione baptismus rursus conferatur.

CAN. 753

§ 1. Tam sacerdotem qui adultos baptizaturus est, quam ipsos adultos qui sani sint, decet esse ieiunos.

§ 2. Nisi graves urgentesque causae obsint, adultus baptizatus statim Missae sacrificio assistat et sacram communionem percipiat.

CAN. 754

§ 1. Amentes et furiosi ne baptizentur, nisi tales a natiuitate vel ante adeptum rationis usum fuerint; et tunc baptizandi sunt ut infantes.

§ 2. Si autem dilucida habeant intervalla, dum mentis compotes sunt, baptizentur, si velint.

§ 3. Baptizentur quoque, imminente periculo mortis, si, antequam insanirent, suscipiendi baptismi desiderium ostenderint.

§ 4. Qui lethargo aut phrenesi laborat, vigilans tantum et volens baptizetur; at si periculum mortis impendeat, seruetur praescriptum § 3.

Suscripciones abiertas en el Obispado de León

Para el dinero de San Pedro

	PTAS	CTS.
De Villimer.....	3	00
El R. Sr. Ecónomo de Valderas.....	2	00
El R. Sr. Párroco de Roales.....	2	50
D. ^a Eladia García, vecina de id.....	2	00
Una devota de id.....	2	00
D. ^a Pilar Cuñado, de id.....	1	00
D. Joaquín Bueno, de id.....	1	00
D. ^a Fidela Grande, de id.....	0	50
D. Sixto Pascual, de id.....	1	00
D. Pablo de Lera, de id.....	1	00
El R. Sr. Cura de Villarmún.....	2	00

Para los Santos Lugares de Jerusalem

De Villarrobejo.....	19	00
De Villapún.....	2	50
De Villarodrigo de la Vega.....	3	00
D. San Miguel de Montañán.....	1	50
De Villasabariego.....	4	00
De San Pedro de Puente Castro.....	4	00
De Villalveto.....	4	00

Para las Misiones de Africa

De Castroverde de Campos.....	29	00
De Camasobres.....	6	00
De Arbejal.....	5	00
De Tejerina.....	8	00
El R. Sr. Párroco de Robledo de la Guzpeña..	1	00
De Benllera.....	2	05
El R. Sr. Párroco de Remolina.....	1	00
De Villacorta ...	9	00

(Se continuará).

NECROLOGIA

Núm. 9.

El día 27 del corriente falleció en la paz del Señor, habiendo recibido los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica el celoso y ejemplar sacerdote D. Esteban Eneriz Torres, Beneficiado Tenor de la S. I. Catedral, a los 71 años de edad y 47 de ministerio sacerdotal.

R. I. P.

Pertenecía a la Asociación de Sufragios de esta Diócesis y tenía aplicadas las Misas, por lo que todos los asociados aplicarán en sufragio de su alma la dispuesta en el Reglamento.

El Illmo. y Rvdmo. Sr. Obispo ha concedido cincuenta días de Indulgencia a todos los que en sufragio de su alma elevaren a Dios alguna oración o hicieren algún acto de penitencia.

Bibliografía

«DERECHO PARROQUIAL». — Con el título que encabeza estos renglones ha publicado recientemente el M. I. Sr. Arcipreste de la Catedral de Jaén, D. Tomás Muniz, una obra de Derecho que juzgamos ha de ser de mucha utilidad para el clero, especialmente para los que ejerzan cura de almas.

El nombre del autor ya bastante conocido como escritor atildado y como insigne canonista era sin duda una buena garantía de acierto, y así ha resultado en la práctica, la obra del Sr. Muniz digna, por muchos conceptos, de encómio.

La obra está dividida en 38 capítulos, más uno de formularios y un apéndice acerca de las censuras que quedan vigentes, formando en conjunto un volumen de 300 páginas, de muy fácil manejo, por la numeración de los párrafos en que se dividen los capítulos.

Contiene como su título indica, dicho libro el derecho parroquial y todo lo que con él se relaciona, con arreglo al nuevo Código, y sin olvidar lo que es preciso saber de la legislación española para hacer buen uso de los derechos y cumplir en forma debida las obligaciones del sagrado ministerio parroquial.

No dudamos por consiguiente, en recomendar la adquisición de obra tan útil como oportuna y de enviar a su ilustre autor, nuestra enhorabuena por el éxito que le auguramos.